

Aflevering 56 - 3 september 1998, mijn 28 ste verjaardag.

Paul:

Mieke was teruggekeerd naar haar leven in België en had een stukje van mijn hart meegenomen. Ik was terug aan het werk en het opvoeden van mijn kinderen.

De echtscheidingsstrijd met Paula was bijna voorbij. Ik zou de wettelijke voogdij hebben over alle drie de kinderen en Paula zou ze enkele weekenden en een deel van de schoolvakanties en feestdagen hebben. Paula moest een deel van hun levensonderhoud betalen en ik zou de rest betalen. De rechtbank eiste een jaar voordat de echtscheiding definitief werd.

We woonden met ons vieren in een huisje die eigendom was van mijn zus en haar man. De huurprijs was laag en de omgeving was ideaal. Het huis lag aan een landelijke weg en werd omringd door fruitboomgaarden en een weiland en schuur voor Cathy's drie paarden. Scholen en kinderopvang waren dichtbij. Zo kon ik het schema van ritten, maaltijden, boodschappen en werk

onderhouden.

Nog steeds een avond per week volgde ik cursus in Portland, in De Praktische School van Wisdom en Compassie. Dit voedde mijn geest en het verlangen om meer over mijn menselijkheid te leren.

Mijn grootste uitdaging was om met mijn gevoelens en nieuw gevonden vriendschap om te gaan totdat de richting van mijn leven duidelijk kon worden. Mieke en ik hielden contact door onze frequente telefoontjes die soms wel een uur duurden en mooie kaartjes en brieven. Ik keek uit naar die kaartjes en telefoontjes waarin we elkaar beter leerden kennen.

Miekes verjaardag was in aantocht op 3 september. Ik wilde iets doen om mijn waardering voor onze vriendschap te tonen. Ik dacht dat een bos bloemen wel gepast zou zijn. Toen ik navraag deed bij de FTD Bloemisten (wereldwijde bloemenservice), kwam ik erachter dat het \$ 25 was om bloemen te bezorgen. Ik dacht dat de bloemen meer moesten zijn dan de leveringservice en vroeg of een boeket bloemen voor \$ 50 mogelijk zou zijn? Geen probleem zeiden ze. Ze brachten me in contact met een bloemist in Deinze, waar Mieke woont, en ik heb plaatste mijn bestelling.

Mieke:

Ik werd wakker en opende mijn ogen. “Hier is het dan, 3 september”, verklaarde ik. Het leukste was dat mijn vader en ik onze verjaardag deelden wat een extra speciale band tussen ons creëerde! Hij was er nu 49 en ik 28. Gelukkige verjaardag pa en mezelf riep ik uit! Ik ben benieuwd wat de dag gaat brengen, dacht ik terwijl ik de trap afliep. Ik had een vrije dag genomen als geschenk voor mezelf.

Net toen ik de woonkamer binnenkwam, hoorde ik geklop op de

deur. "Wie zou nu zijn, zo vroeg in de ochtend", dacht ik bij mezelf? Ik opende de deur en was getuige van een ENORME boeket bloemen. Zo immens dat ik niet kon zien wie het vasthield. "Bloemen levering voor jou Mieke" hoorde ik een mannenstem zeggen.

Ik had nog nooit zo'n groot en mooi boeket gezien. Is dat voor mij, vroeg ik me af? Dit was de eerste keer dat ik bloemen werd geleverd. De onzichtbare man overhandigde me de grote vaas met prachtige bloemen. Toen herkende ik de man, het was de eigenaar van de bloemenwinkel "Arno" in de Tolpoortstraat schuin tegenover onze boekwinkel in Deinze. Ik kende hem goed, een heel lieve man.

"Van wie zijn de bloemen", vroeg ik nieuwsgierig? "Ik kreeg een telefoontje en een fax uit Amerika", zei ik. Ik keek naar het bijgevoegde kaartje waarop stond "Happy Birthday Starshower! van "Sound of the Divine". Onze namen die Paul en ik ontvingen tijdens een activiteit in Breitenbush.

Wat een geweldig verrassend geschenk! Een prachtig boeket bloemen van Paul in Amerika. Ik had zelfs geen idee dat mogelijk was om bloemen te bezorgen tussen continenten. Ik besloot Paul onmiddellijk te bellen om hem te bedanken en hem te laten weten dat ik zijn liefdevol geschenk had ontvangen.

Paul was blij met mijn enthousiaste reactie. Hij had geen idee hoe groot dit boeket bleek te zijn. Ik zei dat ik hem een foto van het boeket per post zou opsturen. Tot op de dag van vandaag, 22 jaar later, geniet ik nog steeds van die bloemen als ik naar die foto kijk.

